

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

تاریخ: ۱۸/۰۶/۲۰۲۰

رفعت حسینی

سخنی از ناگزیری

برخی آشنایانی که از حوالی پنجاه سال با آنان معرفت دارم و بدان میبالم، بر شیوه نگارش من به اصطلاح « قهر » اند. درین دو سال پسین نگاشته های فشرده ام را در پیرامون موضوعاتی وابسته به: -چپگرا ها و شعله یی ها و انشعاب های آن، و خلقی و پرچمی، -قوم های تاجیک و پشتون، -طالبان، بچه سقو، مجاهدین اسلامی، -سروده های بیخردانه و یاوه نامداران پارسی سرا، اشعار مبتذل مدحی و ستایشی و شاعران لندغر اینگونه سروده ها، منتشر می کنم. گاهگاهی واقعیت های تلخ و گزنده در مندرجات نبشته هایم هویدا می باشند.

درین جاناگزیرم بنگارم:

ازین گونه نبشته های « تلخ مزاجم » افسرده دل و پشیمان، بهیچوجهی، نبوده ام، نیستم و نخواهم بود.

من آگاه ترین آدم سرزمینم نیستم مگر در محدوده توانایی های انسانی و امکانات خودم در درازای زیستنم، فراگرفته ام و وضعیت روزگار سرزمینم و ادارم نمود تا از برداشتها و پنداشت هایم بنویسم. این خصلت و فطرت منست: یک.

سازگار و پذیرای: تره کی، امین، نجیب، ببرک، ملا عمر، ملا مجددی، ملاربانی، بچه سقو، کززی، فهیم قسیم و احمدشاه مسعود، اگر بندم را از بندم جداسازند، نخواهم گشت.

دو.

اشعار مدحی و سروده های غیر عقلانی در لسان پارسی را و شاعران چنین شعرها و القاب منحوس آنان را تقبیح و نفی کردم و خواهم نمود.

سه.

آنچه را، نیز، که از دریچه دیدمن در مورد اقوام افغانستان خردمندانه میباشد، مطرح خواهم نمود .....
.....